

חק לישראל – פרשת נשא ליל שישי

תורה – במדבר פרק ד'

(מז) מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל הַבָּא לְעַבֵּד עִבְדְּתָהּ עֲבָדָה וְעִבְדַת מִשָּׂא בְּאֵהָל מוֹעֵד: (מז) מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל הַבָּא לְעַבֵּד עִבְדְּתָהּ עֲבָדָה וְעִבְדַת מִשָּׂא בְּאֵהָל מוֹעֵד: (מז) מִבֶּן תְּלָתִין שָׁנִין וְלַעֲלָא וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁין שָׁנִין כָּל דְּאִתִּי לְמַפְלַח פּוּלְחָן וּפּוּלְחָנָא מְטוּל בְּמִשְׁכַּן וּמְנָא:

(מח) וַיְהִי פְקֻדֵיהֶם שְׁמֹנֶת אֲלָפִים וְחֲמִשׁ מֵאוֹת וּשְׁמֹנִים: (מח) וַיְהִי פְקֻדֵיהֶם שְׁמֹנֶת אֲלָפִים וְחֲמִשׁ מֵאוֹת וּשְׁמֹנִים: (מח) וְהָיוּ מִנְּיָהוּן תְּמִנְיָא אֲלָפִין וְחֲמִשׁ מֵאָה וְתִמְנִין:

(מט) עַל פִּי יְהוָה פָּקַד אֹתָם בְּיַד מֹשֶׁה אִישׁ אִישׁ עַל עֲבֹדָתוֹ וְעַל מִשְׁאוֹ וּפְקֻדָיו אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה: (מט) עַל פִּי יְהוָה פָּקַד אֹתָם בְּיַד מֹשֶׁה אִישׁ אִישׁ עַל עֲבֹדָתוֹ וְעַל מִשְׁאוֹ וּפְקֻדָיו אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה: (מט) עַל מִימְרָא דִּי מִנָּא יִתְהוֹן בִּידָא דְּמֹשֶׁה גָּבַר עַל פּוּלְחָנִיה וְעַל מְטוּלֵיהּ וּמִנְּיָהוּ דִּי פְקִידֵי יְיָ יִתְ מֹשֶׁה:

ה (א) וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: (א) וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: (א) וּמְלִיל יְיָ עִם מֹשֶׁה לְמִימְרָ:

(ב) צוֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְחוּ מִן הַמַּחֲנֶה כָּל צְרוּעַ וְכָל זָב וְכָל טָמֵא לְנַפְשׁ: (ב) צוֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְחוּ מִן הַמַּחֲנֶה כָּל צְרוּעַ וְכָל זָב וְכָל טָמֵא לְנַפְשׁ: (ב) פְּקִידֵי יְיָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְחוּן מִן מִשְׁרִיתָא כָּל דְּסָגִיר וְכָל דְּרָאב וְכָל דְּמִסְאָב לְטָמִי נַפְשָׁא דְּאַנְשָׁא:

(ג) מִזְכֹּר עַד נִקְבָּה תִּשְׁלְחוּ אֶל מַחוּץ לְמַחֲנֶה תִּשְׁלְחוּם וְלֹא יִטְמְאוּ אֶת מַחֲנֵיהֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי שָׁכֵן בְּתוֹכָם: (ג) מִזְכֹּר עַד נִקְבָּה תִּשְׁלְחוּ אֶל מַחוּץ לְמַחֲנֶה תִּשְׁלְחוּם וְלֹא יִטְמְאוּ אֶת מַחֲנֵיהֶם וְלֹא יִטְמְאוּ אֶת מַחֲנֵיהֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי שָׁכֵן בְּתוֹכָם: (ג) מְדַכֵּר עַד נִקְבָּא תִּשְׁלְחוּן לְמַפְרָא לְמִשְׁרִיתָא תִּשְׁלְחֹנּוּ וְלֹא יִסְאָבוּן יְת מִשְׁרִיתָהוּן דִּי שְׂכַנְתִּי שְׂרִיא בִּינֵיהוּן:

(ד) וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְחוּ אֹתָם אֶל מַחוּץ לְמַחֲנֶה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל: (ד) וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְחוּ אֹתָם אֶל מַחוּץ לְמַחֲנֶה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל: (ד) וְעִבְדוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשִׁלְחוּ יִתְהוֹן לְמַפְרָא לְמִשְׁרִיתָא כְּמֵא דִּי מְלִיל יְיָ עִם מֹשֶׁה כֵּן עִבְדוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

(ה) וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: (ה) וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: (ה) וּמְלִיל יְיָ עִם מֹשֶׁה לְמִימְרָ:

(ו) דִּבֶּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל חֲטָאת הָאָדָם לְמַעַל מַעַל בִּיהוָה וְאֲשַׁמָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא: (ו) דִּבֶּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל חֲטָאת הָאָדָם לְמַעַל מַעַל בִּיהוָה וְאֲשַׁמָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא: (ו) מְלִיל עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל גָּבַר אוֹ אִתְתָּא אֲרִי יַעֲבֹדוּן מִכָּל חוֹבֵי אַנְשָׁא לְשִׁקְרָא שְׁקֵר קָדָם יְיָ וַיְחֹב אַנְשָׁא הַהוּא:

(ז) וְהִתְוַדּוּ אֶת חֲטָאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ וְהִשִּׁיב אֶת אֲשָׁמוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְחִמֵּיתוּ יוֹסֵף עֲלָיו וְנָתַן לְאֲשֶׁר אֲשָׁם לוֹ: (ז) וְהִתְוַדּוּ אֶת חֲטָאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ וְהִשִּׁיב אֶת אֲשָׁמוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְחִמֵּיתוּ יוֹסֵף עֲלָיו וְנָתַן לְאֲשֶׁר אֲשָׁם לוֹ: (ז) וַיִּוְדוּן יְת חוֹבֵיהוּן דִּי עִבְדוּ וְנָתַן יְת חוֹבְתֵיהּ בְּרִישִׁיהּ וְחִמֵּישִׁיהּ יוֹסֵף עֲלוֹהִי וְנָתַן לְחָב לִיהּ:

(ח) וְאִם אִין לְאִישׁ גָּאֵל לְהִשִּׁיב הָאֲשָׁם אֲלָיו הָאֲשָׁם הַמוּשָׁב לִיהוָה לְכַהֵן מְלֻבָּד אֵיל הַכַּפְרִים אֲשֶׁר יִכְפֹּר בּוֹ עָלָיו: (ח) וְאִם אִין לְאִישׁ גָּאֵל לְהִשִּׁיב הָאֲשָׁם אֲלָיו הָאֲשָׁם הַמוּשָׁב לִיהוָה לְכַהֵן מְלֻבָּד אֵיל הַכַּפְרִים אֲשֶׁר יִכְפֹּר בּוֹ עָלָיו: (ח) וְאִם לִית לְגַבַר פְּרִיק לְאִתְבָּא חוֹבְתָא לִיהּ חוֹבְתָא דְּמִתְבַּ קָדָם יְיָ לְכַהֵנָא בֶּר מְדַכֵּר כְּפּוּרִיא דִּי יִכְפֹּר בִּיהּ עֲלוֹהִי:

חק לישראל – פרשת נשא ליל שישי

(ט) וְכָל תְּרוּמָה לְכָל קֹדֶשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לָכֶּהֱן לֹא יִהְיֶה: (ט) וְכָל תְּרוּמָה לְכָל קֹדֶשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לָכֶּהֱן לֹא יִהְיֶה: (ט) וְכָל אֲפָרָשׁוֹתָא לְכָל קֹדֶשׁ יֵאָדָר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דִּי יִקְרְבוּן לְכַהֲנָא דְלִיהּ יְהוָה:

(י) וְאִישׁ אֶת קֹדֶשׁוֹ לֹא יִהְיֶה אִישׁ אֶת־לִבְהֵן לֹא יִהְיֶה: (י) וְאִישׁ אֶת קֹדֶשׁוֹ לֹא יִהְיֶה אִישׁ אֶת־לִבְהֵן לֹא יִהְיֶה: (י) וְגַבְרַת יֵת מַעֲשֵׂר קֹדֶשׁיָהּ דְלִיהּ יְהוָה גַּבְרַת דִּיתָן לְכַהֲנָא דְלִיהּ יְהוָה:

(יא) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: (יא) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: (יא) וּמְלִיל יֵי עִם מֹשֶׁה לְמִימְרֵי:

(יב) דְבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי תִשָּׂה אֶשְׁתּוֹ וּמַעֲלָה בּוֹ מַעַל: (יב) דְבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי תִשָּׂה אֶשְׁתּוֹ וּמַעֲלָה בּוֹ מַעַל: (יב) מַלְל עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְתִימַר לְהוֹן גַּבְרַת אַרְי תַּסְטִי אֶתְתִּיהּ וְתִשְׁקַר בִּיהּ שְׁקַר:

(יג) וְשָׁכַב אִישׁ אֶת־הַשְּׂכֵבֶת זָרַע וְנִעְלַם מֵעֵינַי אִישָׁהּ וְנִסְתַּרְתָּהּ וְהִיא נִטְמָאָה וְעַד אֵין בָּהּ וְהוּא לֹא נִתְפָּטָה: (יג) וְשָׁכַב אִישׁ אֶת־הַשְּׂכֵבֶת זָרַע וְנִעְלַם מֵעֵינַי אִישָׁהּ וְנִסְתַּרְתָּהּ וְהִיא נִטְמָאָה וְעַד אֵין בָּהּ וְהוּא לֹא נִתְפָּטָה: (יג) וְיִשְׁכַּב גַּבְרַת יֵתָה שְׂכֵבֶת זָרַעָא וְיִהְיֶה מִכְסָא מֵעֵינַי בַּעֲלָהּ וּמִטְמָרָא וְהִיא מִסְאָבָא וְסַהִיד לִית בָּהּ וְהִיא לֹא אֶתְחַדַּת:

(יד) וְעִבֵר עָלָיו רוּחַ קִנְאָה וְקִנְאָה אֶת אֶשְׁתּוֹ וְהוּא נִטְמָאָה אִם עִבֵר עָלָיו רוּחַ קִנְאָה וְקִנְאָה אֶת אֶשְׁתּוֹ וְהִיא לֹא נִטְמָאָה: (יד) וְעִבֵר עָלָיו רוּחַ קִנְאָה וְקִנְאָה אֶת אֶשְׁתּוֹ וְהִיא לֹא נִטְמָאָה: (יד) וְעִבֵר עָלָיו רוּחַ קִנְאָה וְקִנְאָה וְיִקְנִי יֵת אֶתְתִּיהּ וְהִיא לֹא מִסְאָבָא:

(טו) וְהִבִּיא הָאִישׁ אֶת אֶשְׁתּוֹ אֶל הַכֹּהֵן וְהִבִּיא אֶת קַרְבָּנָהּ עָלֶיהָ עֲשִׂירֵת הָאִיפָה קֶמַח שְׁעָרִים לֹא יֵצֵק עָלָיו שָׁמֶן וְלֹא יֵתֵן עָלָיו לְבַנָּה כִּי מִנְחַת קִנְאָתָהּ הוּא מִנְחַת זָכָרוֹן מִזְבַּחַת עֹזֶן: (טו) וְהִבִּיא הָאִישׁ אֶת אֶשְׁתּוֹ אֶל הַכֹּהֵן וְהִבִּיא אֶת קַרְבָּנָהּ עָלֶיהָ עֲשִׂירֵת הָאִיפָה קֶמַח שְׁעָרִים לֹא יֵצֵק עָלָיו שָׁמֶן וְלֹא יֵתֵן עָלָיו לְבַנָּה כִּי מִנְחַת קִנְאָתָהּ הוּא מִנְחַת זָכָרוֹן מִזְבַּחַת עֹזֶן: (טו) וְיִיתִי גַבְרַת יֵת אֶתְתִּיהּ לְוֹת כַּהֲנָא וְיִיתִי יֵת קַרְבָּנָהּ עָלֶיהָ חֹד מִן עֶסְרָא בְתַלְתָּ סְאִין קֶמַחַ שְׁעָרִין לֹא יֵרִיק עֲלוֹהֵי מִשְׁחָא וְלֹא יֵתֵן עֲלוֹהֵי לְבַנְתָּא אַרְי מִנְחַת קִנְאָתָהּ הוּא מִנְחַת דְּוִכְרָנָא מִדְּפָרְתָהּ חֹבָא:

(טז) וְהִקְרִיב אֶת־הַכֹּהֵן וְהִעֲמִדָהּ לִפְנֵי יְהוָה: (טז) וְהִקְרִיב אֶת־הַכֹּהֵן וְהִעֲמִדָהּ לִפְנֵי יְהוָה: (טז) וְיִקְרַב יֵתָה כַּהֲנָא וְיִקְיַמְנָה קֶדָם יְיָ:

(יז) וְלָקַח הַכֹּהֵן מִיָּם קֹדֶשִׁים בְּכָלִי חֹרֵשׁ וּמִן הָעֶפֶר אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּקִרְקַע הַמִּשְׁפָּן יִקַּח הַכֹּהֵן וְנָתַן אֶל הַמַּיִם: (יז) וְלָקַח הַכֹּהֵן מִיָּם קֹדֶשִׁים בְּכָלִי חֹרֵשׁ וּמִן הָעֶפֶר אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּקִרְקַע הַמִּשְׁפָּן יִקַּח הַכֹּהֵן וְנָתַן אֶל הַמַּיִם: (יז) וְיִסַּב כַּהֲנָא מִי כִיזָר בְּמִן דְּחִסְפָּא וּמִן עֶפְרָא דִּי יְהִי בִיטוּדִי מִשְׁכָּנָא יִסַּב כַּהֲנָא וְיֵתֵן לְמִיָּא:

(יח) וְהִעֲמִיד הַכֹּהֵן אֶת הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה וּפָרַע אֶת רֹאשׁ הָאִשָּׁה וְנָתַן עַל כַּפֶּיהָ אֶת מִנְחַת הַזָּכָרוֹן מִנְחַת קִנְאָתָהּ הוּא וּבִיד הַכֹּהֵן יִהְיֶה מִי הַמְּרִים הַמְּאָרְרִים: (יח) וְהִעֲמִיד הַכֹּהֵן אֶת הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה וּפָרַע אֶת רֹאשׁ הָאִשָּׁה וְנָתַן עַל כַּפֶּיהָ אֶת מִנְחַת הַזָּכָרוֹן מִנְחַת קִנְאָתָהּ הוּא וּבִיד הַכֹּהֵן יִהְיֶה מִי הַמְּרִים הַמְּאָרְרִים: (יח) וְיִקַּם כַּהֲנָא יֵת אֶתְתָא קֶדָם יְיָ וּפָרַע יֵת רִישָׁא דְאֶתְתָא וְיִהֵב עַל יְדָהּ יֵת מִנְחַת דְּוִכְרָנָא מִנְחַת קִנְאָתָהּ הִיא וּבִידָא דְכַהֲנָא יְהוֹן מִיָּא מְרִירָא מְלִטְטָא:

(יט) וְהִשְׁבִּיעַ אֶת־הַכֹּהֵן וְאָמַר אֶל הָאִשָּׁה אִם לֹא שָׁכַב אִישׁ אֶתְךָ וְאִם לֹא שָׁטִית טְמָאָה תַּחַת אִישׁ הַנָּקִי מִמִּי הַמְּרִים הַמְּאָרְרִים הָאֵלֶּה: (יט) וְהִשְׁבִּיעַ

חק לישראל – פרשת נשא ליל שישי

תפשה – נאנסה כמו (דברים כג) ותפשה ושכב עמה:

(יז) ועבר עליו – קודם לסתירה: רוח קנאה וקנא – פירשו רבותינו לשון התראה שמתרה בה אל תסתרי עם איש פלוני: והיא נטמאה או עבר עליו וגו' – כלומר הוא התרה בה ועברה על התראתו ואין יודע אם נטמאה אם לאו:

(טו) קמח – שלא יהא מסלת: שעורים – ולא חטים (סוטה יב) היא עשטה מעשה בהמה וקרבנה מאלל בהמה: לא יאק עליו שמן – שלא יהא קרבנה מהודר שהשמן קרוי אור והיא עשטה בחשך: ולא יתן עליו לבנה – שהאמהות נקראות לבונה שנאמר (שיר ז) אל גבעת הלבונה (סוטה ה) והיא פירשה מדרכיהן: כי מנחת קנאת הוא – הקמח הזה. קמח לשון זכר: מנחת קנאת – מעוררת עליה שתי קנאות קנאת המקום וקנאת הבעל: (יז) מים קדשים – שקדשו בכיור (כתובות עב) לפי שנעשה הכיור מנחשת מראות הצובאות וזו פירשה מדרכיהן שהיו נבעלות לבעליהן במכרים תחת התפוח וזו קלקלה לאחר תדק בו: בכלי חרש – (סוטה ז) היא השקתה את הגואף יין משובח בכוסות משובחים לפיכך תשטה מים המרים במקידה בזויה של חרס:

(יח) והעמיד הכהן וגו' – והלא כבר נאמר והעמידה לפני ה' אלל מסיעין היו אותה ממקום למקום כדי ליגעה ותטרף דעתה ותודה: ופרע – (שם יד. ספרי) סותר את קליעת שיערה כדי לבזותה מכאן לבנות ישראל שגלוי הראש גנאי להן: לפני ה' – (ספרי) בשער נקנור הוא שער העזרה המזרחי דרך כל הנכנסים: ונתן על כפיה – ליגעה אולי תטרף דעתה ותודה ולא ימחה שם המיוחד על המים: המרים – על שם סופן שהם מרים לה: המאחרים – המחסרים אותה מן העולם לשון (יחזקאל כד) סלון ממאיר ולא יתכן לפרש מים ארוכים שהרי קדושים הן ולא ארוכים כתב הכתוב אלל מאחרים את אחרים ואף אונקלוס לא תרגם

הכפרים – האמור בזיקרא שהוא כריך להביא:

(ט) וכל תרומה וגו' – אמר רבי ישמעאל וכי תרומה מקריבין לכהן והלא הוא המחזר אחריה לבית הגרנות ומה ת"ל אשר יקריבו לכהן אלו הזכרים שנאמר בהם (שמות כג) תביא בית ה' אלהיך ואיני יודע מה יעשה בהם ת"ל לכהן לו יהיה זא הכתוב ולימד על הזכרים שיהיו נתנן לכהן:

(י) ואיש את קדשיו לו יהיו – לפי שנאמרו מתנות כהונה ולויה יכול יבואו ויטלום בזרוע ת"ל ואיש את קדשיו לו יהיו מגיד שטובת הנאתן לבעלים ועוד מדרשים הרבה דרשו בו בספרי. ומ"א ואיש את קדשיו לו יהיו מי שמעבד מעשרותיו ואינו נותנן לו יהיו המעשרות סוף שאין שדהו עושה אלל אחד מעשרה שהיתה למודה לעשות: איש אשר יתן לכהן – מתנות הראויות לו: לו יהיה – ממון הרבה:

(יב) איש איש כי תשטה אשתו – מה כתוב למעלה מן הענין ואיש את קדשיו לו יהיו אם אתה מעבד מתנות הכהן חייך שתלטרך לזא אכלו להביא לו את הסוטה: איש איש – ללמדך שמועלת בשמים באיש מלחמה של מעלה ואישה מלמטה: כי תשטה אשתו – שנו רבותינו אין המנאפין גואפין עד שתכנס בהן רוח שטות דכתיב כי תשטה וכתיב בו (משלי ז) גואף אשה חסר לב. ופשוטו של מקרא כי תשטה תט מדרכי לניעות ותחשך בעיניו כמו (שם ז) שטה מעליו ועבור (שם ז) אל ישט אל דרכיה לבד:

(יג) ושכב איש אתה – (סוטה כח) איש פרט לקטן ומי שאינו איש: אתה שכבת זרע – (יבמות כה) שכיבתה פוסלת אותה ואין שכיבת אחותה פוסלת אותה כמעשה בשתי אחיות שהיו דומות זו לזו: ונעלם מעיני אישה – (סוטה כז) פרט לסומא הא אם היה רואה ומעמעם (ס"א ומעלים) אין המים בזדקין אותה: ונסתרה – שיעור שתראה לטומאת ביאה: ועד אין בה – הא אם יש בה אפי' עד אחד שאמר נטמאת לא היתה שותה: ועד אין בה – בטומאה אכל יש עדים לסתירה:

חק לישראל – פרשת נשא ליל שישי

בקללה הקדים ירך לבטן לפי שצה התחילה
 בעבירה תחלה: לצה – כתרגומו נפוחה:
 (כז) ללכות בטן – כמו להלכות בטן זהו
 שמוש פתח שהלמ"ד נקודה זו וכן (שמות יג)
 לנחותם הדרכ (דברים ח) לראותם בדרכ
 אשר תלכו בה וכן לנפיל ירך להנפיל ירך
 שהמים מלבים את הבטן ומפילים את הירך:
 ללכות בטן ולנפל ירך – בטנו וירכו של צועל
 או אינו אלל של נבעלת כשהוא אומר את
 ירכך נופלת ואת בטנך לצה הרי של נבעלת
 אמור: אמן אמן – קבלת שבעה אמן על
 האלה אמן על השבעה אמן אם מאיש זה
 אמן אם מאיש אחר אמן שלל שטיתי ארוסה
 ונשואה שומרת יבם וכנוסה:

ליטיא אלל מלטייא שמראות קללה בגופה
 של זו:
 (יט) והשביע וגו' – ומה היא השבעה אם
 לא שכב הנקי הא אם שכב חנקי (ס"א לא
 חנקי) שמכלל לאו אתה שומע הן אלל שמאיה
 לפתוח בדיני נפשות תחלה לזכות:
 (כ) ואת כי שטית – כי משמש בלשון אם:
 (כא) בשבעת האלה – שבעה של קללה: יתן
 ה' אותך לאלה וגו' – שיהיו הכל מקללין ביד
 יבואך כדרך שצא לפלוגית: ולשבעה – (סוטה
 יח. שבעות כד) שיהיו הכל נשבעין ביד לא
 יארע לי כדרך שאירע לפלוגית וכן הוא אומר
 (ישעיה סה) והנחתם שמכם לשבעה לבחירי
 שהלדיקים נשבעים צפורענותן של רשעים וכן
 לענין הצרכה (בראשית יא) ונצרכו וגו' (סס
 מח) כך יברך ישראל לאמר: את ירכך –

לע"נ

זאב ואיים בן שרה, משה דוד בן סולטנה סוזן מלכה, גר גבריאל בן סוזן, סולטנה סוזן מלכה
 בת שמואלה, דניאלה פורטונה בת רחל, צדיקה בת שרה ז"ל.